

talsforslag, men er i Virkeligheden hele Udvalgets, idet dette kun har delt sig i Spørgsmaalet om Honorarets Størrelse. Det er altsaa det hele Udvalg, der ønsker ved denne Lejlighed at optage Spørgsmaalet fra Tuberkulose-loven om Skolernes Renholdelse, en Sag, der adskillige Steder har voldt de kommunale Raad ikke ringe Bryderier og Besvær og jævnlig har stillet Ministeriet overfor mange Spørgsmaal om vanskelige og kuriøse Materier, hvoraf der i Gaar blev nævnt nogle. Udvalget har nu forment, at denne Lejlighed kunde benyttes til at ordne dette Forhold, navnlig for afsides og et Stykke udenfor Byerne liggende Skoler, hvor der har vist sig større Vanskeligheder for Sogneraadet ved at faa nogen til at paatage sig Arbejdet. Jeg kan dele Udvalgets Haab om, at den anviste Vej vil vise sig som en rimelig Løsning af disse Vanskeligheder. Hvor Sogneraadene nu ikke kunne skaffe en anden til at udføre Arbejdet til en nogenlunde rimelig Pris, vender man altsaa for saadanne Skolers Vedkommende tilbage til den tidligere Ordning, at Læreren besørger Skolens Renholdelse. Men medens det tidligere var hans Pligt at gøre det vederlagsfrit, ydes der ham nu Vederlag fra Kommunens Kasse. Om dette saa rettest og rimeligst skal sættes til 75 eller 100 Kr., kan der være delte Meninger om. Der er nu en Gang Regnestykker, hvis rette Facit ikke absolut kan angives. Vi hørte i Gaar et æret Medlem sige, at med 75 Kr. maatte Læreren lægge til af sin egen Lomme, men med 100 Kr. vilde det være vel og godt ordnet. Men det er en Paastand, man ikke kan bevise. I Virkeligheden vil Forholdet paa de forskellige Egne være højst forskelligt.

Af de af Mindretal stillede Forslag er der to, der angaa Kardinalpunkter. Det første er Nr. 1, stillet af det socialdemokratiske Mindretal. Det er meget kort og gaar kun ud paa, at der indskydes de Ord i § 1, 1ste Stykke, 1ste Linie: „København og“. Det betyder, at medens Københavns Kommunes Skolevæsen beholder hele sin Særstilling, beholder hele sin af Statsmagten paa vigtige Punkter helt uafhængige eller saa godt som uafhængige Stilling, skulde med Hensyn til Statskassens Udredelse af en Del af Lønningerne Københavns Skolevæsen være fælles med de øvrige Købstæder, Staten skulde her paatage sig alle Forpligtelser, Kommunen beholde alle Rettigheder. Paa den Maade vil man dog ikke kunne vende op og ned paa dette

Forhold, blot ved at tilføje i Loven de 2 Ord: „og København“.

I det andet i høj Grad indgribende Ændringsforslag, hvorom dette Mindretal ogsaa staar alene, foreslaas det, at Staten skal overtage hele Lønforbedringen for Landets Vedkommende. Med nogen Forbavelse har jeg set Mindretallet foreslaa dette, medens det ikke lover Købstæderne noget saadant, men gaar sammen med Flertallet om at forøge Købstædernes Udgift med 100 Kr. for hver Lærer, og Mindretallet stiller yderligere Forslag om at gaa til den samme Udgiftsforøgelse overfor Lærerinderne. Vi hørte i Gaar af den ærede Ordfører for Mindretallet, at dette beroede paa en Forglemmelse, man ønskede til tredie Behandling at stille et lignende Forslag for Købstæderne. Ja, naturligvis var det det behageligste for Kommunerne, saavel By- som Landkommunerne, om Lønningsforhøjelsen kunde gennemføres uden nogen Udgift for dem. Men da vi ved første Behandling saa udførligt drøftede Forholdet mellem Stat og Kommune og den naturlige Fordeling af de her paakrævede Udgifter mellem dem, anser jeg det for overflødigt at vende tilbage dertil. Jeg skal heller ikke gaa nærmere ind paa Mindretallets Forslag om en gennemgaaende Forhøjelse af Kødstadlærerindernes Løn og af Grundlønnen for Ene- og Andenlærere eller paa Forslaget om, at Staten skulde betale Halvdelen af Købstadoverlærernes Løn. Selvfølgelig er en Begyndelsesløn paa 1,600 Kr. bedre end de foreslaaede 1,500 Kr., og en Grundløn af 1,000 Kr. for en Enelærer paa Landet bedre end de foreslaaede 900 Kr. Men da Flertallet har tiltraadt de af mig foreslaaede Lønsatser, holder jeg mig naturligvis til dem og takker for Tilslutningen.

Til § 4 stille 7 Medlemmer af Udvalget et Ændringsforslag. Først vil jeg dog takke for, at Udvalget saa fuldstændigt har tiltraadt den af mig foreslaaede § 4 angaaende Anciennetetserhvervelse ved Skolevirksomhed udenfor Folkeskolen. Det er en ny og meget indgribende Regel. Jeg haaber, at den vil virke til lige saa stor Gavn for den offentlige Skole som for de private Skoler, ikke mindst ved at muliggøre en frugtbar Vekselvirkning mellem dem. Det er et betydeligt Gode, der her ydes de Lærere, der have virket i den private Skole, og det er derfor ogsaa fuldt forsvarligt at opstille visse Betingelser, før denne Ret begynder at virke. Jeg har foreslaaet, at denne Anciennetetserhvervelse ved privat Virksomhed først skal begynde 2 Aar, efter